

men ser, at min Opfattelse af Højskolerne er den samme nu, som den har været hidtil.

Men fordi Højskolerne er gode og gør, hvad de kan, kan der jo alligevel blive begaaet Fejl her i Landet, ikke alene af dem, som ikke har været paa Højskole, men ogsaa af dem, som har været paa Højskole, og for mig staaar det som noget af det mest beklagelige, at den Anskuelse, der er kommet til at raade i vide Kredse i Landet, er blevet i den Grad materialistisk, at saa at sige alt, hvad der hedder Idealitet, er forsvundet. Det er en af de sørgelige Virkninger af Krigen, at den Dans om Guldkalven, som det i nogen Tid — Gud ske Lov — var forbeholdt de færre at deltage i, nu er blevet en Kehraus, som snart alle vil deltage i, og som de synes, de ikke paa nogen Maade kan undvære. Det, jeg har villet udtale, naar jeg har angrebet det ærede Medlem for Sæby-Kredsen, det er netop den Anskuelse. At der kan være Medlemmer her i denne Sal, der har kunnet føle sig trufne af det, jeg her har sagt, og derfor har reageret imod mine Udtalelser, tager jeg ingenlunde fortrydeligt op. Det er et Vidnesbyrd om, at der maaske endnu er nogen Samvittighed tilbage i dem i saa Henseende.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem brugte et stærkt Udtryk om et andet æret Medlems Æresbebrer.

Slengerik: Ja, for det ærede Medlem havde sagt, at jeg havde æreskændet det danske Landbrug.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Den sidste ærede Taler skal ikke faa Storhedsvanvid. Hvis han ikke havde været Ordfører for et Parti, skulde jeg selvfølgelig ikke have spildt et Ord paa ham. Det var efter mine Begreber den tarveligste Ordførertale, jeg nogen Sinde har hørt her, og jeg troede ikke, den kunde overgaas. Men jeg indrømmer, at den sidste Tale, det ærede Medlem holdt, dog overgik den første.

Jeg har ikke ladet mig indtegne som Taler, men haaber i en kort Bemærkning at kunne sige, hvad jeg gerne vil have sagt. Jeg skal først gøre en ganske kort Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister. Jeg ved ikke, hvad det skal til, at den højtærede Minister begynder med at betegne mig som

den store Jeremias fra Sæby. Er der noget opbyggeligt ved det? Hvad skal det til? Højnes Forhandlingerne ved, at jeg f. Eks. kalder Indenrigsministeren for den lille Habakuk fra Kalundborg? Skal nogen af os betegnes med et Navn efter de jødiske Profeter, tror jeg, at den ærede Minister er nok saa nær til at blive det som jeg. Den højtærede Minister var utilfreds med Misfornøjelsen i Befolkningen. Ja, men en Misfornøjelse skal nødvendigvis komme til Stede, naar der holdes en Ordførertale som den, der blev holdt af det radikale Partis Ordfører (Slengerik), som rettede Beskyldninger mod Landbostanden for, at denne Stand — med Undtagelse af en Del af de organiserede Husmænd — handlede efter Regelen: Enhver er sig selv nærmest, og derudfra skrabede til sig paa den hæsligste Maade, som han udtrykte sig, uden at have Sans eller Tanke for dem, som er daarligst og vanskeligst stillede i Samfundet.

Disse Beskyldninger er fremsatte af Ordføreren paa Partiets og Regeringens Vegne, de er godkendte fra den Side, og Ordførerens Tale giver altsaa et Udtryk for det radikale Venstres og Regeringens Syn paa den danske Landbostands Optræden under Krigen, bortset fra de Dele af den, som jeg har nævnt. Lad saa det staa som et af Resultaterne af denne Finanslovbehandling! Det er et Resultat, der vil vække megen og berettiget Opmærksomhed i hele Landet. Det er Udtalelser, som vil blive husket. At saadanne Udtalelser nødvendigvis maa fremkalde Misfornøjelse i Landet og Befolkningsklasserne imellem, er dog ganske givet.

Abrahamsen: Paa dette sene Tidspunkt af Forhandlingerne skal jeg indskrænke mig til nogle ganske nødvendige Bemærkninger, der vedrører den Valgkreds, hvortil jeg er valgt, og saa et Par Spørgsmaal, der ligger udenfor det Omraade.

Der har i lang Tid mellem Beboerne af Hellerup været meget stor Utilfredshed med Lokaleforholdene ved det stedlige Postkontor; og at denne Misfornøjelse ikke har været ganske uberettiget, vil ærede Medlemmer forstaa, naar jeg oplyser, at under den Udvikling, Hellerup har gennemgaaet i de sidste 10—15 Aar baade med Hensyn til Forøgelse af Folketal og Bebyggelse, er Lokaleforholdene ved det derværende Posthus i disse Aar forblevet uforandrede; med andre Ord, man har fra Postvæsenets Side ikke paa dette Omraade holdt Trit med den foregaaende Udvikling. For ikke saa lang Tid siden